Rozjímání 1. sobota - září 2015

Bolestné tajemství

Nesení kříže

Svatý kříži tebe ctíme,
lůžko Pána Ježíše.
Slovem, srdcem tebe ctíme
lůžko Pána Ježíše.

Dnes je čas našeho setkání s Matkou Boží. Setkání s významnou osobností může být náhodné, to naše setkání je však cílené – přijali jsme pozvání samotné Panny Marie. Je pro nás ctí, že Maria, Matka Vykupitele, chce, abychom lépe poznali život Jejího Syna a rovněž Její život u Něho, s Ním, pro Něho. To je také lekce pro nás – rozjímáme o životě Ježíše a Marie, ne ze zvědavosti, ale pro naši spásu. Chceme-li, můžeme také pomáhat Ježíši a Marii tím, že se budeme modlit za naše rodiny, blízké, za naši zem, za všechny, kteří naši modlitbu potřebují a na jejich úmysly budeme obětovat naše úsilí, radosti i bolesti, svoje životy.

Duchu Boží, Duchu Života a Síly, Tys připravil Neposkvrněné Srdce Panny Marie, jak nádherné je Tvoje dílo! Uzdravovateli lidské slabosti, jak silnou a hrdinnou Matku jsi připravil Ježíši a také nám! Světlo nebeské, vlévej světlo také do našich srdcí, do všech jeho zákoutí, která jsou temná, skličující, nepřístupná. Lékaři lidských srdcí, dej nám sílu i víru, pomoz nám, protože bloudíme, klopýtáme, jdeme špatnou cestou.
Jsme nadšeni Tvou přítomností, Maria, Tvou velikou láskou, laskavou trpělivostí k nám. Obdivujeme Tě, naše milá Paní. V mnoha nepředvídatelných situacích jsi dokázala zachovat pokoj a radost, také v těch, které bychom si my sami nevybrali ani pro sebe ani pro své matky. Maria, jak Tě druzí přijímají? Dnes zdobíme, obdivujeme Tvé obrazy, sochy, symboly… A jak jsi byla uznávaná za života, Maria? Matko dobrá a laskavá, mnoho jsi zakusila - malá i velká ponížení, pohrdání a lhostejnost vůči Tvému Synu i Tobě, zvědavé otázky, vtíravé řeči, pomluvy. Duch Boží Tě vedl opravdu těžkou cestou - evangelisté poukazují na to, že Bůh Tě vedl, stejně jako všechny ostatní lidi, jak i Ježíše, cestou zrání a dorůstání v milosti. Čteme, že Jsi také nerozuměla, učila se, že Jsi ve svém Neposkvrněném Srdci rozvažovala o různých nových situacích, že Tě někdy chování Ježíše také zranilo a že k pochopení Božích tajemství jsi přicházela postupně.

Matko, jak jsi přežila tu hrůzu, když jsi viděla Svého Syna, jak kráčí s křížem na Golgotu? Ten, kterého jsi nosila pod srdcem, kterého jsi porodila, krmila Ho, starala se o Něj, který byl od prvního okamžiku tím nejdůležitějším ve Tvém životě, je teď zbitý, zkrvavený, vyčerpaný, zacházejí s ním jak s nejhorším zločincem. Tvůj Syn, který druhé uzdravoval, vypadá, že je bezmocný, že nemá sílu. Kolik lidí na Něho hledělo s úžasem a obdivem, kolik jich chtělo stát blíže, dotýkat se Ho. Nyní vidíš u těch, kteří nemají rádi pohled na zkrvavené, pohmožděné tělo, rozdrásané zubatým bičem, posměvačné nebo netečné tváře s výrazem znechucení. Tolik lidí se na Ježíše tlačilo, aby Ho mohli slyšet, že ani nebylo místa pro Tebe - kde jsou teď všichni?

Maria, nemůžeš pomoci. Můžeš se modlit, ale jak a o co? V Srdci respektuješ Otcovu vůli, vůli Syna. Byla jsi požádána o svolení být Matkou Spasitele, tudíž bereš Syna s Jeho povoláním, spolu s Jeho plánem spásy a záměry. Ty, Matko obdivuhodná, Matko nad matkami, respektuješ povolání Svého Syna. On ví, že Tobě může důvěřovat, že může mít jistotu, že Ty ho nezradíš, nenecháš, že se nezlomíš. Ty, plná Ducha svatého, souhlasíš s tím, že Syn nemá plnit Tvoje přání, ostatně, Tvým přáním, Neposkvrněná, je přece plnit vůli Otce.
Mnoho lidí chtělo popisovat, jak ses cítila, co sis myslela, co jsi říkala, abys uspokojila naši největší zvědavost. Evangelisté, kteří opravdu věděli, nebyli novináři, byli Tvými a Ježíšovými přáteli, Tvými ctiteli.

Záleželo jim na Ježíši a na Tobě - byli diskrétní, chovali se s velkým respektem - Duch svatý jim ukazoval, co mají zapsat, co je důležité pro naši spásu. Co známe z evangelia?

Ježíš bere svůj kříž na ramena. Maria, Ty Mu nemůžeš pomoci jinak, než modlitbou - nemůžeš nést kříž zároveň s Ním, ani Ho chránit před davem. Ani vodu Mu nemůžeš podat, nemůžeš uklidnit lidi ani vojáky. Ježíš je vydán lidem - pro nás, za nás, pro naši spásu. Matko Bolestná, ano to kvůli nám, i když bychom si raději chtěli myslet, že to bylo přece už dávno, ne v našem městě, ne v naší zemi, ne v našem národě. Církev nás však učí, že pro naše hříchy se tak stalo.

Matko, jak si poradíš? My nemáme rádi lidi, kvůli nimž trpí naše děti, nechceme znát ty, kteří ubližovali, či dělali násilí našim drahým. Ty přijímáš hříšníky, ty, kteří svým proviněním zraňují Tvého Syna – Ty máš pochopení pro slabé a upadající, máš trpělivost s viníky. Tak to chce Tvůj Syn, tak to tedy chceš i Ty. Jak velmi miluješ Ježíše! Jak hluboce ho nosíš ve Svém Neposkvrněném Srdci. Pro Tebe, Maria - ať malý, bezmocný a slabý, či dospělý a silný, či nese znamení hanby - to je Tvůj Ježíš.

Jak obtížná je Tvá cesta, Matko bolestná. Vidíš v davu Ježíše, tak ztrápeného, na zemi již pro něho není pomoci, nese kříž, klopýtá, padá…víš velmi dobře, že Tvůj milovaný Syn cítí bolest. To kvůli mně, Maria. To pro mě.

Stráže vidí, že zmasakrovaný vězeň může zemřít, než se dostanete na místo jeho plánované smrti. Z donucení zastavili nějakého Šimona z Kyrény, už unaveného po práci, aby pomohl Ježíši. Maria - Ty ho vidíš, jak neochotně, ale přece jen podpírá Tvého Syna. Ó Panno Maria, Matko Bolestná - i my jsme občas přinuceni nést kříž, a taky se zdráháme. Také tvrdíme, že jsme již unaveni z mnoha věcí, že přece máme svůj život a své povinnosti. Také bychom si přáli odejít - nechceme být ani diváky, chceme jen tak projít, jako Šimon z Kyrény.

Matko Bolestná, nicméně, někdo nás vybral a postavil na toto místo, i když jsme o tom, pomoci nést kříž Tvému Synu, vůbec neuvažovali. Ano, rádi zpíváme vánoční koledy, stojíme u jesliček, obdivujeme všechna zázračná uzdravení, je pěkné být blízko Ježíše, ale Ty, Maria, Matko Bolestná, jsi dokázala přijmout Ježíše za všech okolností, v každé situaci. Stydíme se, Matko, ale my bychom si přece jenom chtěli vybírat. Přáli bychom si být s Ježíšem Vzkříšeným, Proměněným, ohromujícím davy.

Souhlasíme s tím, abychom kráčeli cestou Mariinou?

Pohlédni na naše životy, Maria. Pomoz nám, my také chceme najít sílu. V našem životě se někdy stává, že jsme takovými donucenými Šimony z Kyrény. Někdy sami máme nést kříž a naši přátelé na nás hledí bez porozumění, s nechutí, projdou kolem nás lhostejně nebo se nám i posmívají. Kde jsi, Maria? Ukaž nám, že jsi blízko nás.

Matko Bolestná, pomoz nám odkrývat Ježíše nejen jako krásné Dítě, nejen jako Divotvůrce, modli se za nás, modli se s námi, abychom dokázali nést kříž, který už je v našem životě, v životě naší rodiny, našich milovaných. Nauč nás, stejně jako Ty, pomáhat nést kříž Ježíši, bez otázek, bez lítosti, bez výčitek, aniž bychom si stěžovali. Pros s námi o Ducha Utěšitele, o sílu trpělivosti nést utrpení.

Panno Bolestná, uč nás, chceme být pod Tvým vedením Maria!

Modleme se stejně jako Maria, k Velkorysému Otci Nebeskému, aby nás naplnil svou mocí a milostí. Přijměme stejně jako Ona, Syna Božího do našich životů, prosme o Ducha Utěšitele, abychom dokázali přijmout své povolání být blízko Ježíše.

Maria, veď nás k Svému Synu, ukaž nám Nejsladší Srdce Ježíšovo, Lékaře našich duší!

Ať Tvé Neposkvrněné Srdce učí mé srdce, ať v mém srdci Tvé Srdce zvítězí!

Matko Obdivuhodná, přiveď mě do nebe, abych byl šťastný!

Pros za nás hříšné, nyní i v hodinu naší smrti, AMEN

Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě.

Prosím za odpuštění pro Ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují.